

kommet i Besiddelse af en Skrivelse, dateret København den 17. August, fra Centralorganisationen for de 4 store Etater. I denne Skrivelse gør Etaterne meget stærkt gældende, at det ikke er noget tilfredsstillende Resultat, Udvalgets Arbejde har ført til; og det kan man vel i og for sig godt forstaa. Men samtidig dermed har Etaterne gjort os Rigsdagsmænd den store Tjeneste, at de har foretaget en Udregning for de forskellige Lønsatser for de Stillinger, som omfattes af Lovforslaget, og samtidig med, at de har opført det Beløb, de paagældende Tjenestemænd indenfor de forskellige Lønsatser vil opnaa efter Forslaget, saaledes som det nu foreligger fra Udvalgets Haand, har de opført for hver enkelt af de samme Lønsatser, hvorledes de ønskede, at det skulde ordnes nu, og hvad de vilde være tilfredse med baade for Købstædernes og de bymæssigt bebyggede Distrikters, for Københavns og for Landets Vedkommende. Jeg beder ærede Medlemmer studere disse to Lister meget omhyggeligt igennem, saa vil man nemlig se, at den Forskel, der er mellem det, som Udvalget er kommet til, og det, som de Herrer erklærer, at de vilde være tilfredse med, og som de mener skulde bringe meget gunstigere Resultat, er forsvindende næsten paa alle Punkter, idet den kun andrager 20—25—35 Kr., og det paa Beløb, som i Forvejen nærmer sig 200 eller i alt Fald 150 Kr. som Dyrtidshjælp. Jeg ved ikke, om denne Henvendelse til Rigsdagen er fremkommet som et Udtryk for de Protestmøder, som har været holdt. Man har i hvert Fald paa disse Protestmøder — ifølge Referaterne da, som jeg haaber er rigtige — brugt Udtryk saa stærke som: Nu har Folketingsudvalget formet dette Forslag, der oprindeligt fra Regeringens Side var tænkt som et Forslag om Dyrtidstillæg og derefter blev os serveret som Forslag om Dyrtidshjælp, paa en saadan Maade, at det er blevet til et Forslag om Dyrtidsalmisse. Jeg vil imidlertid stærkt advare de paagældende Tjenestemænd mod at nære en saadan Opfattelse, thi dette Forslag, saaledes som det nu foreligger fra Udvalgets Haand, er i Virkeligheden et kulant Tilbud til Tjenestemændene, som de bør modtage med Paaskønnelse, thi vi lever ikke i en Situation, hvor vi skal være ivrige efter at anvende Millioner som Hjælp til Folk, der sidder i saadanne Stillinger, at langt over Halvparten af Landets Befolkning sidder med ringere Indtægter. Det er den anden Side af Medaillen, og den vil jeg meget

stærkt anbefale Tjenestemændene ogsaa at tage med i Betragtning, naar de skal bedømme det Resultat, Folketingsudvalget er kommet til. Jeg har følt Trang til at sige dette, fordi jeg tror, der trænges til, at der falder Ro over denne Sag. Kan de paagældende Tjenestemænd være tilfredse med et Beløb, der er 25 eller 35 Kr. højere, saa er der saa vist ingen Grund til at lade haant om en Hjælp paa 150 Kr. eller op imod 150 Kr. og at betegne den som en Almisse, fordi den ikke naar at faa de sidste 25 Kr. med.

Ordføreren (*L. Rasmussen* [Vejle Amts 1ste Valgkreds]): Jeg vil kun rette en Misforstaaelse, som den sidste ærede Taler (Mads Larsen) gjorde sig skyldig i. Han omtalte et Forslag, der er kommet fra Funktionærklasserne indenfor Civiletaterne og omtalte dernæst, at man paa et Protestmøde havde betegnet den Hjælp, som det foreliggende Lovforslag byder, som en Almisse, men jeg gør opmærksom paa, at dette stærke Udtryk blev brugt paa et Møde af Embedsmandsklasserne; Andragendet er kommet fra Funktionærklasserne, saa disse to Ting kan ikke sammenstilles.

Mads Larsen: Jeg har maaske ikke været helt opmærksom paa dette Forhold, men jeg har heller ikke udtrykkelig sammenstillet disse to Ting, idet jeg tog Forbehold med Hensyn til, hvorvidt Andragendet var et Udtryk for den samme Utilfredshed, som Protestmødet var.

Jeg vil gerne have Lov til at sige endnu dette: Saa vidt jeg hørte, sagde den højtærede Finansminister, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreslaas affattet, sandsynligvis vil blive ca. 1 Mill. Kr. billigere end det oprindelige Regeringsforslag. Jeg vil udtale min Tilfredshed med dette Resultat. Jeg tør ikke tro, at dette virkelig vil vise sig at være rigtigt, jeg tror ikke, Forskellen bliver saa stor, men hvis den virkelig bliver saa stor, skal det kun yderligere glæde mig, thi jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at det Resultat, som her er opnaaet gennem Udvalgets Arbejde, er saa smukt overfor Tjenestemændene, at den danske Rigsdag meget vel kan være bekendt at byde dem det og de paagældende Tjenestemænd være bekendt at tage derimod.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 161)

vedtoges uden Afstemning.